

ת"פ 839/02/18 - מדינת ישראל נגד רפאל אור ברבי

בית משפט השלום בבאר שבע

17 פברואר 2019

ת"פ 839-02-18 מדינת ישראל נ' ברבי

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	רפאל אור ברבי

גזר דין

כתב האישום והסדר טיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין ביצוע עבירות של איומים ואחזקת סכין, בניגוד לסעיף 192 ו- 186(א), בהתאמה, לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/1, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, כדלקמן:

ביום 26.1.2018, בסמוך לשעה 16:20, הנאשם, תושב העיר נתיבות, הבחין במתלונן, אשר ביניהם היכרות מוקדמת - בעקבות חוב, אותו חב המתלונן לאביו של הנאשם - אשר הינו בעלים של קיוסק בעיר.

הנאשם עצר את האופניים החשמליים עליהם רכב, התקרב למתלונן מאחור, הסב אותו אליו, תוך שמטיח בפני המתלונן "למה אתה לא משלם את החוב לאבא שלי?" ואיים על המתלונן "אני ארצח אותך", "אני עוד ארדוף אותך ואחפש אותך, זה עוד לא נגמר", "יש לך מזל שיש כאן מצלמות".

הנאשם במעשיו המתוארים לעיל, איים על המתלונן בעל פה ובהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו והחזיק סכין מחוץ לתחום ביתו או חצרו שלא למטרה כשרה.

עוד צוין בכתב האישום, כי הנאשם פעל לגביית החוב מבלי שנתבקש לעשות כן על ידי אביו.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הופנה לחקירת שירות המבחן למבוגרים. הסדר הטיעון לא כלל הסכמות עונשיות.

לאחר הגשת התסקיר וחוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם, נדברו הצדדים פעם נוספת והגיעו לכדי הסכמות עונשיות.

ראיות לעונש

המאשימה הגישה, בהסכמת הסניגור, פלט המרשם הפלילי של הנאשם (סומן ת/2). על אף גילו הצעיר, עלה בידי הנאשם לצבור מספר הרשעות, בין היתר במספר עבירות סמים; בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; במספר עבירות של אלימות ואיומים; ועוד.

עוד הוגש, מטעם התביעה, גזר דין קודם להוכחת מאסר מותנה (ת/3). המדובר בגזר דין מבית המשפט לנוער, המתייחס למספר תיקים (בצירוף), שעניינם פעילות עבריינית מגוונת בתחום הרכוש והאלימות. באופן שאינו בגדר חזון נפרץ, הושת על הנאשם, בגין עבירות שעבר בהיותו קטין, עונש מאסר בפועל בין כתלי בית האסורים. כן הושת עליו מספר מאסרים מותנים, הרלבנטי לענייננו - מאסר מותנה בן 3 חדשים, בגין עבירת איומים.

ההגנה לא הגישה ראיות לעונש מטעמה.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות.

הנאשם סירב לבקשת שירות המבחן, לאפשר קבלת מידע אודותיו מאת שירות המבחן לנוער.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד. לטענתו, עובד במחלקת בשר בסופרמרקט מקומי - אך כאשר התבקש על ידי שירות המבחן להציג תלושי שכר -בחר שלא להציגם.

הנאשם סיפר לשירות המבחן, כי החל להשתמש בסמים מסוכנים, מסוג חשיש, מספר חדשים קודם למעצרו.

שירות המבחן התרשם מהנאשם, כמי שמתקשה להכיר הבעייתיות בהתנהגותו, נעדר כלים ומיומנות להתנהל באופן נורמטיבי.

עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מנהל אורח חיים שולי, תוך הפנמה של עמדות שוליות ונורמות עברייניות, אימוץ

דפוסים אלימים ואינו מסוגל להציב גבולות להתנהגותו.

הנאשם שלל האפשרות להשתלב בהליך טיפולי בתחום הסמים בהיותו נעדר מוטיבציה לבחינת דפוסיו המכשילים והאלימים.

שירות המבחן מצא לציין, כי הנאשם התנהג, בפגישה עם קצינת המבחן, בחוסר סבלנות וביטא חוסר הבנה באשר למטרת הפגישה. הנאשם מסר לקצינת המבחן, כי כבר הגיע להסדר טיעון במסגרתו ירצה מאסר בפועל ורואה בכך העונש המתאים עבורו.

כאמור, בהיעדר מוטיבציה להשתלב בטיפול, בא שירות המבחן בהמלצה על ענישה אשר בה מרכיבים משמעותיים של הרתעה, אשר תבהיר לנאשם, באופן חד משמעי את חומרת התנהגותו ואת אחריותו לה. עוד המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מותנה לחיזוק גבולותיו הרופפים.

טענות הצדדים

המאשימה טענה לעונש על-פה.

המאשימה הדגישה כי מעשיו של הנאשם חמורים, והביאו להטלת מורא על נפגע העבירה. הנאשם עשה זאת אף מבלי שנתבקש כלל להתערב בפרשה ולגבות החוב.

חומרה יתירה מייחסת המאשימה לעובדה, כי הנאשם נקט באיומיפ, תוך שהינו מחזיק סכין שלא כדין.

המאשימה הפנתה להערכתו השלילית של שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

המאשימה עתרה למתחם ענישה שינוע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים במצטבר, הפעלת התחייבות, עונשי מאסר על תנאי משמעותיים ומרתיעים, לצד ענישה נלווית - קנס ופיצוי לנפגע העבירה.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש על הצד הבינוני של המתחם.

ההגנה טענה כי פסקי הדין עליהם מסתמכת המאשימה אינם רלוונטיים למקרה זה ונסיבותיו, שכן במקרה זה לא נעשה שימוש בסכין תוך כדי עבירת האיומים.

ההגנה טענה, כי הנאשם לא עשה שימוש בסכין בה החזיק, וכי פעל מתוך ידיעתו על מצוקה כלכלית בה נתון אביו, אף מבלי שאביו סיפר לו על כך.

ההגנה ביקשה להסתפק בהפעלת המאסר המותנה בלבד.

ההגנה התנגדה להפעלת ההתחייבות שכן לא הוגשה על ידי התביעה.

בדברו האחרון של הנאשם, ציין כי נמצא במעצר בית מזה תקופה ארוכה, ציין כי עובד בסופר בעיר נתיבות וביקש להסתפק בתקופת מעצר הבית.

דין והכרעה

מעשיו של הנאשם חמורים.

במעשיו של הנאשם היה משום פגיעה בערכים מוגנים של שלום הציבור, בטחונו האישי, שלווה נפשו וכבודו של נפגע העבירה.

גם אם היה קיים חוב כלשהו של נפגע העבירה לאבי הנאשם (ועניין זה לא הוברר עד תום), אין להתיר נקיטה באיומים או באלימות, ולו אלימות מילולית, לצורך הטלת אימה וגביית החוב.

בנוסף, החזיק הנאשם בסכין.

אשר לעבירה שעניינה אחזקת סכין למטרה לא כשרה - כבר נאמר, כי עבירה זו היא הפרוודור המוביל לטרקלין של עבירות חמורות יותר, החל מפציעה, חבלה חמורה ועד לקטילת אדם. טיפול שורש בעבירה זו, בדרך של ענישה מרתיעה, עשוי להפחית האלימות המשתוללת ברחובותינו. אין די בהצהרות וברטוריקה ועל בתי המשפט לעבור למישור המעשה.

יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בע"פ 2047/07 הנוק נ' מדינת ישראל:

כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין "תת-תרבות-הסכין". לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים

לרוב וסכין בידם, או איש סכינו על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוציאם פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש"הברזל מקצר ימיו של אדם" (ילקוט שמעוני, פרשת יתרו). צוין במקום אחר (ע"פ 2949/06 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם), שם בהקשר של קטין) כי "מצויים אנו, לדאבון הלב, בעידן בו הקול הדומיננטי, כמגמה שיפוטית, בעבירות מעין אלה בהן עסקינן... נאלץ להיות הקול המחמיר, כדי להגן על החברה וכדי להרתיע את העבריינים.

עוד יפים הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט א' א' לוי בע"פ 1463/09 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם), מיום 15.6.2009:

בשנים האחרונות התברר כי גילויי האלימות בחברה הישראלית שוב אינם נחלתם של יחידים, ולעתים תכופות, נעשה שימוש גם בכלי נשק חמים וקרים. את מחירה של אלימות זו שילמו רבים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. למרבה הדאבה באותה אלימות נוטלים חלק גם בני נוער. רבים מאלה מגיעים למקומות בילוי (ולעתים אף למוסדות חינוך!) כשהם מצוידים בכלי משחית, בהם אינם מהססים לעשות שימוש כדי ליישב את מה שנראה בעיניהם כ"סכסוך". לא רק עניינו של המשיב עומד בפני בית המשפט, אלא גם עניינו של הקורבן ועניינו של הצבור כי מערכת אכיפת החוק תנקוט בצעדים ממשית למיגור תופעת האלימות, עמה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים. כאמור, רבים חוטאים ב'תופעת הסכינאות', ולאחר שהתרענו מפניה כה רבות, נדמה כי הגיעה העת שלא להסתפק במלות גינוי ובמסרים חינוכיים צופים פני עתיד, אלא לנקוט ביד קשה כלפי העבריינים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ולו פגיעה אחת בחיי אדם, דינו.

אשר למתחם הענישה בנוגע לעבירות בהן הורשע הנאשם:

בגזר הדין ת"פ 1508/12 מדינת ישראל נ' רביבו (פורסם במאגרים) מיום 08.01.14, נדון נאשם, אשר איים על חברתו ועל אדם נוסף, תוך החזקת סכין, לעונש מאסר כולל בן 8 חדשים (מתוכו חודש אחד הפעלת מאסר מותנה). בגזר דין זה, סקר בית המשפט, חברי כב' השופט י' טופף, את הפסיקה הרלוונטית, לרבות חלק מהפסיקה שתובא להלן.

בגזר הדין ת"פ 30198-01-13 מדינת ישראל נ' ששון (פורסם במאגרים), נדון נאשם ללא עבר פלילי לעונש מאסר בן 3 חודשים וכן למאסר על תנאי בן 4 חודשים, בגין עבירות דומות, בגזר דין זה קבע בית המשפט מתחם ענישה אשר ינוע בין 3 - 15 חודשי מאסר בפועל.

בגזר הדין ת"פ 9632-07-09 מדינת ישראל נ' סעיד (פורסם במאגרים), בגין עבירות דומות, נדון נאשם לעונש מאסר בן 7 חודשים וכן למאסר על תנאי.

בפסק הדין רע"פ 9704/06 **סלונים נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.11.2006) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור והותיר על כנו את העונש שהוטל נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירת איומים, בכך שאיים על חברתו לחיים כי יהרוג אותה. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל ו-10 חודשים מאסר על תנאי. מאסר מותנה בן 6 חודשים הופעל חלקית במצטבר כך שתקופת המאסר הכוללת הועמדה על 9 חודשי מאסרהתחייבות להימנע מביצוע עבירות אלימות ואיומים.

בגזר הדין ת"פ (אילת) 1341-09 **מדינת ישראל נ' שורדקר** (ניתן ביום 1.2.2010) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של איומים, בכך שאיים על פרודתו בפגיעה בגופה וברכושה והוטלו 6 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות.

בגזר הדין ת"פ (שלום ב"ש) 10/09 **מדינת ישראל נ' רוזין** (ניתן ביום 11.2.2010) הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות איומים, ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סה"כ 6 חודשים בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

בפסק הדין רע"פ 2932/08 **מרגאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.6.2008) דחה בית המשפט העליון בר"ע על עונש של חודשיים מאסר בפועל ומאסר מותנה שהושת על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירה של החזקת סכין, וזאת למרות תסקיר חיובי.

בפסק הדין רע"פ 9400/08 **מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.11.2008) דחה בית המשפט העליון בר"ע על עונש של חודשיים מאסר בפועל ומאסר מותנה שהושת על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירה של החזקת סכין, וזאת למרות תסקיר חיובי.

בפסק הדין עפ"ג (מחוזי מרכז) 9095-02-11 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.5.2011) נדחה ערעור הנאשם על חומרת העונש שהוטל על הנאשם - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס, שהשית בית המשפט השלום בכפר סבא, בעקבות הרשעת הנאשם, בעל עבר פלילי ישן, שהורשע על יסוד הודאתו בחזקת סכין בעלת להבה של כ-16 ס"מ ברכבו.

בפסק הדין עפ"ג (מחוזי מרכז) 32376-12-09 **בן פחר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.2.2010) התקבל חלקית ערעור כלפי חומרת העונש - 12 חודשי מאסר בפועל ושנת מאסר על תנאי- שהושט על הנאשם, בעל עבר פלילי, בעקבות הרשעתו על יסוד הודאתו בהחזקת סכין יפנית סגורה. בית המשפט המחוזי קבע, כי הנאשם ירצה 8 חודשי מאסר בפועל.

בפסק הדין רע"פ 5998/09 **שמאיב נ. מדינת ישראל** (ניתן ביום 1.11.2009) דחה בית המשפט העליון בר"ע שהגיש נאשם, נעדר עבר פלילי משמעותי, אשר הגיע לחנות מכולת השייכת למתלונן ואיים עליו באמצעות סכין גדולה כי ירצח אותו ויגרום נזק למוצרים בחנות. כך אושר פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הקל בעונש וקבע עונש של 8 חודשי

מאסר בפועל ומאסר מותנה.

בגזר הדין ת"פ (שלום ת"א) 9137/08 **מדינת ישראל נ' ליהי שבתאי** (ניתן ביום 18.1.2010) הורשעה הנאשמת, על יסוד הודאתה בעבירות החזקת סכין ואיומים בכך שעל רקע ריב עם המתלוננת, איימה עליה באמצעות סכין באומרה שתדקור אותה. על הנאשמת, ללא עבר פלילי, הוטלו 9 חודשי מאסר על תנאי על החזקת סכין, 4 חודשי מאסר על תנאי על איומים וקנס כספי.

בגזר הדין ת"פ (שלום פ"ת) 9052-02-09 **מדינת ישראל נ' רוסטויב** (ניתן ביום 15.2.2010), הורשע הנאשם 1 בביצוע עבירות איומים, החזקת סכין והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סה"כ 15 חודשים ומאסרים מותנים.

בגזר הדין ת"פ 7692-05-13; ת"פ 27998-04-13 (פ"ת) **מדינת ישראל נ' טורצינסקי** (ניתן ביום 30.9.2013), הורשע הנאשם במסגרת צירוף שני כתבי אישום - בשתי עבירות של החזקת סכין ועבירת איומים. על הנאשם הושטו 8 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

לאור כל האמור, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה כולל בגין העבירות שבכתב האישום, בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד מאסר בפועל בן 12 חודשים, בצירוף מאסר מותנה ועיצומים כספיים.

אשר לקביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם:

עברו הפלילי המכביד של הנאשם, חרף גילו הצעיר; חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן וחוסר המוטיבציה מבחינתו לעבור הליך טיפולי שיקומי - מצביעים לכיוון החמרה מסוימת במסגרת מתחם הענישה. אם ימנע בית המשפט מלמצות הדין עם הנאשם, יהיה זה אך בשל הודאתו בעבירות אשר בכתב האישום המתוקן.

הנאשם נמנע מלהתייצב לראיון אצל הממונה על עבודות השירות, ואף ציין בפני קצינת המבחן, כי מצפה לרצות עונש מאסר בפועל, וכי רואה בעונש זה כעונש המתאים בעבורו.

אין בנסיבות המקרה כל עילה לחרוג ממתחם הענישה ואף ההגנה לא עתרה לכך.

באיזון בין השיקולים השונים לחומרה ולקולה, נוכח עברו הפלילי של הנאשם, תוך מתן משקל להודאתו של הנאשם מוצא בית המשפט להשית על הנאשם העונשים כפי שסוכמו על ידי הצדדים, קרי: עונש מאסר בפועל על הצד הבינוני של המתחם; הפעלת עונש המאסר המתונה כשחלקו בחופף וחלקו במצטבר; עונשים של מאסר מותנה, הפעלת ההתחייבות להימנע מעבירה וקנס.

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עיין בתסקיר ובראיות לעונש; שמע דברו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

- א. 5 חודשים ויום אחד מאסר בפועל;
 - ב. הפעל מאסר מותנה בן 3 חודשים מגזר הדין ת/3, כשחודשיים מתוכו - בחופף לעונש שהוטל בהתאם לסעיף א' לעיל והיתרה - בת חודש אחד - במצטבר;
 - ג. סך הכל, ירצה הנאשם עונש מאסר בן ששה חודשים ויום אחד, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;
 - ד. 12 חדשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977, פרק ח' סימן ט' או פרק י', שהיא מסוג פשע;
 - ה. 6 חדשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977, פרק ח' סימן ט' או פרק י', שהיא מסוג עוון;
 - ו. הפעל התחייבות להימנע מעבירה, בסך 3,000 ₪, מתיק ת.פ. 20784-11-14 (סרוקה בתיקיית המוצגים בתיק זה), או 35 ימי מאסר תמורתה;
 - ז. קנס בסך 4,500 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו;
 - ח. סכום ההתחייבות והקנס ישולמו עד ליום 01.05.19.
- ככל שלא תוגש בקשה אחרת מטעם מי מהצדדים בתוך 45 ימים ממתן גזר הדין - יחולטו כל המוצגים בתיק החקירה, או יושמדו, על פי שיקול דעת המאשימה.

בהתאם להסכמת הצדדים, יתייצב הנאשם לריצוי עונשו ביום 17.03.19, עד השעה 10:00, בכלא "דקל".

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשע"ט - 17.02.19, במעמד הצדדים.